

אַסוּר לְקַרֵּא בְּשֵׁעַת הַתְּפִלָּה. נֶאֱלָמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיוֹן

פְּרֻשֶׁת עֵינַי הַמְּמַד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת בְּרֵאשִׁית – מְלַחֶמֶת הַיָּצָר

לשמוע את קול הנגינה המופלאה. לרגע נעמד דום, אך מיד נזכר לשם מה הגיע וצעד במהירות פנימה. כאשר קרב אל האוצר שוב נעמד לשמוע מנגינה עריבה, אך גער בעצמו "אל תשכח לשם מה באת לכאן". אך גערה זו לא הועילה הרבה כיוון שבאותו רגע השתלב כלי נגינה נוסף בתזמורת שהוסיף נופך מיוחד במינו לקול המנגינה. הקול היה כה מתוק ונפלא, עד שכאשר נזכר לגשת למלאכתו הרגישה האיש שיד חזקה לופתת אותו בצווארו ומושכת אותו החוצה "זמנך תם!" הודיע לו קול נעלם "צא החוצה!" מיואש מדוכא ומאוכזב התעורר האיש בחוץ מ"חלומו".

במצב דומה עלול להימצא האדם לאחר פטירתו, בבואו לעולם האמת. ימי שנותיו בעולם הזה נחשבים כדקות ספורות לעומת עולם הנצח. היצר הרע מכיר היטב את האושר הגדול, שיכול אדם לרכוש כאן בעולם הזה, כדי למנוע ממנו זאת משמיע לו היצר כל חייו "מנגינות עריבות" מסוגים שונים. הוא מציע הצעות מפתות למיניהן, אשר על ידן הוא מסיח את דעת האדם מעיקר תפקידו בעולם הזה. מדי פעם האדם נזכר לשם מה בא לעולם הזה, אך היצר מוצא את דרכו אל לב האדם, ושוב ושוב הוא מסיח את דעתו מעיקר חובתו בעולמו.

בדבר אחד אנו שונים לאושרנו, מאותו אדם שנכנס לאוצר המלך. אנחנו יודעים על קיומו של יצר הרע, שתפקידו להסיח את דעתנו מן העבודה. וגילה לנו הקב"ה איך משתיקים את קול זמירותיו של יצר הרע (קדושין ל): **בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין" - אם אתם עוסקים בתורה, אין אתם נמסרים בידו.**

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

מסופר על שתי מדינות, שנלחמו זו בזו במשך שנים ארוכות. יום אחד הכריז המלך של אחת המדינות שמי שימצא דרך לשים קץ למלחמה הארוכה, יקבל פרס גדול. הפרס היה רשות כניסה למשך חמש דקות למקום בו שמורים אוצרות המלך. בפרק זמן זה יוכל הזוכה בפרס לקחת לעצמו כל אשר יחפוץ. ואכן, ביום מן הימים נמצא אדם, שהשכיל למצוא דרך כיצד לסיים את המלחמה, לשמחת המלך וכל העם. וכפי שהובטח נקבע לו תאריך מסוים, שבו יבוא לבית המלך ויקבל את הפרס הגדול.

בהתקרב היום המיועד החל המלך להתייטר בלבטים קשים. מצד אחד נחרד לנוכח האפשרות, שבפרק הזמן הקצר ישהה האיש בין אוצרותיו, ויסיפיק לאסוף לעצמו נכסים בשווי גדול ביותר. מאידך, מעמדו כמלך, אסור היה לו לחזור מהבטחתו. פנה המלך אל יועציו וביקש מהם לטכס לו עצה.

קם אחד היועצים ואמר: "יש לי רעיון, כיצד תעמוד בהבטחה ומאיך לא יהיה לך נזק גדול. הזוכה ידוע כאדם, שאוהב לשמוע מנגינות, ביום המיועד הטמן בין האוצרות את התזמורת המעולה ביותר במדינה, והתזמורת תשמיע מנגינות עריבות במיוחד. אין ספק, שקולן הערב יסיח את הדעת של האיש לפחות למשך מהזמן שישהה שם, וממילא, לא יסיפיק לקחת הרבה מאוצרות המלך". ואכן נעשה כן.

כאשר הגיע היום המיוחל, לבש האיש בגדי עשירים, והלביש את כל בני משפחתו בבגדים יקרים, והכל על סמך העושר, שהוא עתיד למצוא באוצר המלך. בני המשפחה ליווהו עד פתח בית האוצר ובקוצר רוח ציפו לרגע המיוחל, שבו יצא אביהם עמוס בכל טוב.

כאשר פתח את דלת האוצר, הופתע האיש

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רון אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה ניט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ניה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראש לצ"ה הרב"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה
הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין
תמר פורטונה בת מיסה
רחל בת זוהרה
אליהו בן גוהר פנינה
נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פתימה
יפה בת שרה- הצלחה ורפואה כל עם ישראל

כ"ד תשרי תשע"ד 28/09/2013

פרשת בראשית

הפטרה: "כה אמר" - ישעיהו מ"ב-מ"ג

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
19:46	19:07	17:53	
19:43	19:07	18:08	ת"א
19:44	19:06	17:59	ח"פ
19:45	19:06	18:10	ב"ש

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וילדל אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – שבת

האם מותר למדוד חום בשבת על ידי מדחום? ומה הדין לעניין מדידת לחץ דם?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

מותר בשבת למדוד חום של חולה, אף על פי שלא חלה כל גופו ולא נפל למשכב. אולם, **ההיתר אמור דווקא במד חום, שאינו דיגיטאלי, העובד על בטרייה, אלא על ידי מדחום כספית.** אלא אם כן יש חשש סכנה או שמדובר בתינוק חולה, יש להתיר.

ואף מותר בשבת לנקות מדחום בכוהל, אך יש להיזהר שלא יטביל חתיכת בד או צמר גפן וישפשף עליו את המדחום שבזה הוא סוחט, אולם מותר להטביל את המדחום בכוהל וקנחו ברפיון ובעדינות בצמר גפן.

וכן מותר למדוד את לחץ הדם ומשש את דופק הלב. אולם, גם במדידה זו דווקא כשהמכשיר אינו פועל על חשמל או בטרייה, אלא הוא מכני.

התחשבות בזולת

עד כמה רבותינו נזהרו והתחשבו בזולת והנהגותם בבן אדם לחבירו, ניתן ללמוד על כך מעט מהגאון ר' דב בעריש וינדנפלד מטשיבין שרגיל היה לספר על הגאון רבי דוד בהר"ן זצ"ל שהיה מיקל בשאלות בהלכות הפסח. וכשנשאל על כך רבי דוד, "היתכן? הלא כל הפוסקים מחמירים בהלכות הפסח וכיצד אתה מיקל?!"

על כך היה משיב: "יש לי הרבה חומרות לעשות. אילו הייתי יודע שאתם בעצמכם תעשו זאת- הייתי אומר לכם את אותן החומרות, אבל אני מכיר בכם ויודע כי ברגע שתשמעו על החומרות- תטילו אותן על נשותיכם. ועל כן אינני רוצה כי כבר יש להן מספיק עבודה".

פעם הגיע רבי דוד בהר"ן בדרכו לתפילת ותיקין כהרגלו, אך משום-מה חזר מיד לביתו, ושוב לאחר דקות ספורות חזר לבית הכנסת. המתפללים ידעו שכל מעשיו הם על-פי הלכה וביקשו להבין מדוע נהג כן. בסיכומו של עניין הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל שאל אותו לסיבת מעשהו.

גילה לו רבי דוד בסוד: "מתגורר אני אצל בתי (היה זה לאחר פטירת אשתו ל"ע). "היום שלא ברצוני שכחתי לשטוף את כוס הקפה ששתיתי בחצות הלילה, ועד הבוקר עלולה שארית הקפה להתייבש וקשה יהיה עליה לשוטפה. חזרתי איפוא על עקבותיי כדי לשטוף את הכוס בעוד שארית רכה".

הדבקות באמת

כידוע חותמו של הקב"ה הוא אמת. וזאת ניתן לראות עפ"י דברי דוד המלך ע"ה בתהלים כשכתב: "ראש דבריך אמת". ולכן אם נתבונן נראה כי ס"ת של שלושת המלים הראשונות הפותחות את חומש בראשית "בראשית ברא אלוקים"- יוצרות את המלה אמת.

בנוסף גם בסיום הבריאה המופלאה בפרשתינו רואים אנו כיצד הבורא חותם שוב את חותמתו. "ויכולו השמים והארץ... אשר ברא אלוקים לעשות". ס"ת של ברא אלוקים לעשות שוב יוצרות את המלה אמת.

עד כמה רבותינו דבקו במידה זו של האמת ניתן ללמוד מהסיפור המופלא הבא שהתרחש עם הרה"ק רבי נח מלעכוביץ זיע"א אשר חי בעוני ובדחקות גדולה ודבק באמת וברח מהכבוד בכל כוחו. פעם אחת, כאשר המצב בביתו כבר היה ללא נשוא, נעתר רבי נח להפצרות מקורביו והחליט לנסוע אל הערים, שבהן דרים חסידיו, כדי שהללו יתמכו ברבם.

בנסיעתו זו הגיע בין היתר לעיר מינסק, יצאו המוני החסידים לקראתו ועמם יצאו גם הלמדנים המובהקים והתלמידי חכמים שבעיר, כיוון ששמו יצא למרחוק כאחד מגדולי הדור.

הביט הצדיק בהמון היוצאים לקראתו ואמר: "הלומדים הגדולים של מינסק באו ככל הנראה כדי לחלוק לי כבוד, הריני מוסר מודעה שכל מטרת נסיעתי לכאן היא משום שהנני בעל חוב גדול! להווי ידוע, שכסף אני חייב לנושים ולא כבוד! אינני חייב כבוד לאיש ולא עזבתי את ביתי כדי להשיגו!".

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633

הגאון הרב אברהם גניחובסקי זצ"ל - נולד בישראל בשנת ה'תרצ"ז (1936). כבר בצעירותו ניכר היה, כי עדיו לגדולות. התמדתו הייתה מופלאה. למד בישיבת אור ישראל בפתח תקווה. לאחר מכן למד בישיבת פוניבז' לתקופה קצרה, וכעבור זמן עבר ללמוד בישיבת סלבודקה בבני ברק. חברו לספסל הלימודים היה הרב משה מרדכי שולזינגר, והשניים נחשבו בולטים בכשרונותיהם ובהתמדתם.

חמתו נישאה בזיווג שני לגאון ר' דב בריש וידנפלד מטשיבין ולאחר נישואיו היה מקורב לרב וידנפלד. הוסמך על ידי הרב וידנפלד והרב אלישיב. במשך שנים למד בכולל של ישיבת סלבודקה, ובמשך תקופה כיהן כר"מ בישיבת חמד בראשות רב המושב הרב שלמה נח קרול. בשנת ה'תשכ"ז (1967), כשנתיים לאחר פטירת הרב וידנפלד, התמנה על פי צוואתו לכהן כאחד מראשי ישיבת טשיבין בירושלים, שבה כיהן במשך ארבעים וחמש שנה והעמיד תלמידים רבים. במקביל לתפקידו בישיבה נהג למסור שיעורי תורה רבים בבתי מדרש ובבתי כנסת של קהילות וחוגים שונים ברחבי הארץ.

לצד עיסוקיו התורניים הרבה לעסוק בפעולות צדקה וחסד. **ענוותן מופלג. בקיאותו נודעה בכל התורה כולה.** בעל מידות מופלאות. התרחק מגינוני שררה וכבוד והיה מחלק בעצמו חבילות של קמחא דפסחא לצרכים. היה נוסע כאחד האדם בקו 400 לירושלים עד לימי מחלתו בחודשים האחרונים, בהם חלה במחלה הארורה וכבר קשה עליו היה לנסוע ורק אז הסכים להיעזר ברכב תלמידו. על אף מחלתו וכאביו העצומים סירב לבטל את שיעורו ולצורך כך נשאווה ממיטת חוליו בבית-הרפואה אל היכל הישיבה. נפטר ב-כ"ה תשרי ה'תשע"ג (2012). חי כ- 76 שנים. ציונו בבית החיים 'שומרי שבת' זכרון מאיר. בהלוויתו השתתפו יותר מחמישה עשר אלף אנשים.

- אביו:** ר' אליהו משה. **אמו:** מרת גיטה (בת ר' דובער נוחימובסקי, אב"ד גולדינגן).
- אשתו:** מרת אסתר הדסה (בתו של ר' רפאל יונה ברנפלד, מצאצאי החתם סופר).
- ילדיו:** ר' שלמה יוסף, ר' רפאל יונה ז"ל. **חתנו:** ר' בנימין מאיר.
- מרבותיו:** ר' יוסף רוזובסקי, ר' יחזקאל אברמסקי.
- מספריו:** **יחדר הורתי-** על מסכת הוריות • **בני ראם-** שיעורים ודרשות שמסר בלילות שבת בבתי כנסת שונים (יצא ע"י תלמידיו)

ההסיפורים הובאו בקונטרס שנכתב ע"י תלמידו ר' שמואל אהרן פיש למלאת שלושים לפטירתו: רגישותו של הגאון רבי אברהם גניחובסקי זצ"ל לכבודו של הזולת, קטן כגדול. היה לשם דבר. אף פיקחותו הגדולה עמדה לסייע לו בעניין זה. התושייה המופלאה שלו באה לידי ביטוי גם בכל פעם שהיה צורך לחלץ מאן דהוא ממבוכה. פעם אירע שליווה בחור לפסיכיאטר. והנה בחדר ההמתנה הוא פוגש יהודי מוכר שהחל לנוע בחוסר נוחות מכך ש'נתפס' במקום כזה... לא חלפה שניה ורבי אברהם כבר רץ לעבר היהודי כשדמעתו על לחיו ומבקש בתחנונים: "**אנא ממך, אל תגלה לאיש שפגשת אותי כאן...**"

בסיימה של אחת החופות בה סידר קידושין, הועמדה לרשותו מונית על ידי בעל השמחה. אולם לפתע הבחין באוטובוס, ויתר רבי אברהם על המונית ורץ לאוטובוס. מקום אחד נשאר לו שם ליד יהודי לוקה בנפשו, שישב עם צרותיו והודיע לו כי יש לו עבורו רק חצי מקום... "**זה בסדר, לי מספיק רבע מקום**" - הרגיע אותו ראש הישיבה הדגול.

אברכים נרעשים שראו זאת התחננו לפניו שיחליף עמם מקום. אך הוא הכריז: גם עבור מיליון דולר לא אשנה את מקומי... לאורך כל הדרך הוא סבל מפטופטי הסרק של אותו מסכן. ומשהחל הלה לדבר שלא כדת, אמר לו רבי אברהם: "אני עייף וייתכן שארדם, תעיר אותי אם אפסיד משהו חשוב...". בסיימה של הנסיעה חיבק את שותפו לדרך ואמר לו בעימות מיוחדת: "**כל כך נהנתי לשבת לידך...**"

פעם הרב עמד בתחנה כדי לנסוע לירושלים, והיה עמו ת"ח מופלג אחד ועצר טנדר אחד לצדיק 'טרמפ' והציע שייקחם לירושלים ועלו שניהם. וכאשר התחילו בניסיעה, החכם שעלה יחד עם רבנו התחיל בהצעת שאלה בענייני חו"מ ומיד התחיל מו"ר לשאלו על הגירפה שבגן החיות, היאך נראה לו שהביאו אותה מחו"ל הרי היא גבוהה מאד ועוד כיו"ב בכל מיני הבלים ודברים בטלים וכך כל הדרך עד ירושלים.

בהגיעם שאל הת"ח את מו"ר: "מה הייתה פשר הנהגתו זו?" וענה לו רבנו: "אשתו של הנהג גם-כן נסעה ברכב והיות והנהג גם כן לת"ח יחשב שכן הוא פותח ספר. אולם הדברים שביקשת לדבר הינם עמוקים ולא היו לפי השגותיו של הנהג. **אם-כן, כאשר רעייתו תראה שלא יהיה לבעלה מה להוסיף- ייתכן שהיא תזלזל בבעלה ושלום הבית שלהם ייפגם.**" ועוד שרצה להראות שמותר לת"ח לדבר בעוד כל מיני עניינים, משום שידע מו"ר שיש צורך בדבר זה להשכנת השלום.

ההגאון רבי דב מלר שליט"א סיפר שנתלווה עם רבנו בתענית אסתר לנסיעה בקו 402 לירושלים והיה מו"ר מותש מעייפות כיוון שלא ישן בלילה הקודם. והנה הגיע אוטובוס וכולו מלא ועלה מו"ר והנה יושב בחור ולידו מקום ריק, ושאלו הצדיק: "האם אפשר לשבת?" ואמר הבחור: "אני שומר את המקום לחברי שיעלה בתחנה הבאה", ואמר מו"ר: "**אתה עושה מצוין, שאתה דואג לחבריך!**"

והמשיך הרב להיכנס באוטובוס, והנה יושב אדם ובנו לצידו והציע למו"ר, שייקח את הבן על ברכיו ויוכל הרב לשבת לצידו, ואמר רבנו שאינו מוכן בשום אופן. ונעמד הצדיק במדרגות שע"י הדלת האחורית, והנה מגיעים כמה מהיושבים ומציעים את מקומם, ואמר להם מו"ר: "**תרחמו על בן אדם שרוצה ללמוד הרי כאשר אני אשב ארדם מיד!**"

שְׁמִירַת שַׁבָּת

לצד ענף היהלומים המשגשג באנטוורפן שבבלגיה, פורחת בעיר גם תעשייה מפותחת של תכשיטים. גם בתחום זה השתלבו היהודים בהצלחה רבה. אליהו הוא יהודי שהיגר לבלגיה מגרוזיה, בעל חנות לתכשיטי זהב ברחוב שיש בו חנויות רבות דומות. לפני כמה שנים נרקם קשר חם בינו ובין הרב שבתי סלבטיצקי, שליח חב"ד ורב קהילה באנטוורפן. בזכות הקשר הזה החל אליהו לקיים כמה מצוות, כמו הנחת תפילין ושמירת כשרות. מפעם לפעם הוסיף מצווה חדשה לרשימת המצוות שכבר קיים.

אבל בתחום אחד נחל הרב סלבטיצקי כישלון חרוץ - **שמירת שבת**. לצערנו הרב, השהיה בארץ נוכריה לא היטיב עימהם בעניין השבת. כרוב חבריו הסוחרים, גם אליהו פתח ל"ע את חנותו בשבתות. **זה יום המכירות הטוב ביותר**, טען אליהו. הרב היה משיב לו שזה כסף ללא ברכה, אך ללא הועיל. יום אחד בא אליהו אל הרב ועיניו נוצצות. "**החלטתי שלא לפתוח עוד את חנותי בשבת**", בישר בהתרגשות. הרב סלבטיצקי היה נרגש לא-פחות. "כל הכבוד!", אמר לאליהו. עברו חודשים ואליהו דבק בהחלטתו. יום ראשון אחד, התקשר אליהו אל הרב סלבטיצקי. "כבוד הרב, אני חייב לראות אותך בדחיפות!", אמר. "בוא", הזמינו הרב. כשהופיע היה אליהו נסער. "**אני צריך תיקון, תיקון גדול!**", אמר.

"במה מדובר?", התעניין הרב בזהירות. אליהו החל לספר את שאירע ביום האתמול- בשבת. זו הייתה השבת שלפני ראש-השנה האזרחי. שבת זו נקראת בפי סוחריה הזהב היהודים באנטוורפן, כמה אבסורדי, 'שבת הגדול', משום שבשבת זו **הכול קונים תכשיטים לנשותיהם**. היקף המכירות נוסק למעלה והרווח בהתאם. "כל הלילה התהפכתי על מיטתי", התוודה אליהו. "**המחשבה על יום המכירות הגדול שאחמיץ מחר לא הרפתה ממני**".

"כשקמתי בבוקר חשתי כי מעי נהפכים בקרבי. התגברתי והלכתי לבית-הכנסת. כל התפילה לא הייתי מרוכז. בשובי מהתפילה החלטתי לעבור, רק לעבור, דרך הרחוב של החנויות, להציץ ולהמשיך הלאה. אני נכנס לרחוב. מה אומר לך, כבוד הרב, זה היה מחזה קשה בשבילי. כל החנויות מלאות קונים עד אפס מקום. רק החנות שלי סגורה, ריקה ושוממה. פתאום הבחין בי חבר מחנות סמוכה".

"היי, אלי! מה קורה? פרשת לגמלאות?!", שאל בתימהון. דבריו כמו חתכו בבשרי. 'לא פותח בשבת', עניתי. הוא הביט בי כפי שמביטים באדם שיצא מדעתו. 'אני רציני לגמרי. כבר כמה חודשים איני פותח את החנות בשבת', אמרתי. "הוא הישיר מבט לעיניי ואמר: 'שמע טוב, אלי, תן אתה לאלוקים את כל שבתות השנה, אבל שבת אחת הוא חייב לתת לך. לסגור חנות ב'שבת הגדול'?! אני מתפלא עליך... פקח את העיניים, ראה מה קורה כאן!', אמר והצביע על ההמון, שגדש את חנותו ואת שאר החנויות. כמעט התפתיתי. ברגע האחרון נשאתי את רגליי ומיהרתי לביתי. נכנסתי הביתה מבולבל כולי. עשיתי לאשתי וילידיי 'קידוש' ולפתע חשתי סחרחורת".

"לנגד עיניי ריחפו צמידים, שרשרות, טבעות ושאר תכשיטים. חשבתי על חבריי, שבסוף היום יצחקו כל הדרך לבנק וליבי נחמץ. רגליי ביקשו להוליכני חזרה אל החנות. ברגע הזה ידעתי כי עליי לעשות צעד קיצוני. 'לא מרגיש טוב', פלטתי, 'אני הולך לנוח'. הסתגרתי בחדר-השינה. רוקנתי לתוכי חצי בקבוק וודקה, וכעבור דקה או שתיים שקעתי בשינה עמוקה שממנה התעוררתי רק בערב. לשבחה של אשתי ייאמר כי לא הציקה לי בשאלות מיותרות. כנראה, חשה כי דבר-מה מסעיר אותי".

אליהו סיים את סיפורו. "כבוד הרב", אמר, "אני באמת מצטער, על שכך עברה עליי השבת- בשכרות ובשינה. באתי אליך לבקש תיקון". לפתע הבחין אליהו כי עיניו של הרב סלבטיצקי דומעות. אליהו החל לבכות גם-כן. "כל-כך נורא המצב? אין לי שום תיקון?!", שאל בחרדה.

הרב סלבטיצקי נזקק לכמה דקות כדי להירגע מהתרגשותו. "לא, אליהו יקירי, לא הבנת. איני בוכה על גודל העוון שלך. להפך, אני בוכה מקנאה. אתה פשוט צדיק. למעשה, אתה הרבה יותר מצדיק, שכן 'במקום שבעלי-תשובה עומדים, אפילו צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד!'. אליהו נראה נבוך. "ראה", הסביר הרב, "אני בוחן את השבת שעברה עליי ומנסה להשוותה לשבת שלך. אני קמתי בבוקר, טבלתי במקווה, הלכתי לביה"כ והתפללתי בנחת וברוגע. שום דבר לא טרד את שלוות השבת שלי ושום סערה לא התחוללה בקרבי. שבתי הביתה לסעודת שבת, עם דגים, בשר וזמירות. ממש תענוג. 'ובכן, מה השבת תרמה לי - זה ברור לגמרי. לעומת זאת, מה אני נתתי לה, מה אני הקרבתי למענה - על כך אין לי תשובה של ממש".

"ואילו השבת שלך, לאחר שהיית רגיל במשך שנים לפתוח את חנותך בשבת, התגברת וחדלת מכך. והנה אתה ניצב מול כל החנויות המלאות קונים, מתלבט ומתייסר - ובכל-זאת מצליח לעמוד בניסיון העצום. יש לך מושג איזה עונג גרמה השבת שלך במרומים? כעת אתה מבין מדוע אני מקנא בך?". אליהו חש מעודד מדברי הרב. בליבו כבר, ידע כי מכאן והלאה שמירת השבת לא תהיה עוד עניין ללבטים ולספקות. לאחר שעמד בפיתוייה של 'שבת הגדול', דבר כבר לא ישבור אותו.

המִּלָּה "בְּרֵאשִׁית" מְרַכֶּת מִנְתֵי מַלְאִים "יֵרָא עֲפָת"

הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל יקב בן סלימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמרים בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרוו יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל

הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת אירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה כל נשמות עם ישראל

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעמה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל אמנון בן עליזה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כחון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה